

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoP/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114220791
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114220791.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Gabriely Világiovej vo veci starostlivosti súdu o mal. S. E., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XX, K., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, dieťa rodičov Slavomíry E., rod. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. č. XX, K., zastúpená Mgr. Paulínou Naništovou, advokátkou, Sládkovičova 8, Prešov a otca Bc. I. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. č. 9, K., toho času v B. Prešov, zastúpeného JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom, Hlavná 19, Prešov, v konaní o zníženie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 30P/203/2014-127 zo dňa 9.12.2015 jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Mení rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 30P 203/2014-127 zo dňa 9.12.2015 tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 24P 283/2013 zo dňa 14.2.2014 vo výroku o výživnom tak, že znížil výživné zo strany otca na mal. Marcusa Hrustiča, nar. 21.6.2012 zo sumy 150 eur na sumu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, ktoré je povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku opakovane do budúcnosti. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Prvostupňový súd tak rozhodol o návrhu otca maloletého dieťaťa, ktorý žiadal, aby bolo znížené výživné na mal. S. E. zo sumy 150 eur mesačne na sumu 29,60 eur, ktorú v priebehu konania upravil na sumu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené a nepľnoleté dieťa. Návrh odôvodnil tým, že dňa 1.3.2014 bol vzatý do vyšetrovacej väzby a tým stratil možnosť vykonávať podnikateľskú činnosť. Zároveň zaniklo jeho konateľstvo vo firme Solution +, s.r.o. Je nemajetný, nemá žiaden príjem a nie je schopný plniť zákonom uloženú vyživovaciu povinnosť.

Prvostupňový súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že v danom prípade je tu dôvod na zníženie výživného. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 Zákona o rodine, ďalej § 63 ods. 1 Zákona o rodine, § 63 ods. 2 Zákona o rodine, § 2 písm. a/ zák. č. 601/2003 Z.z. a vychádzal aj z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, § 77 ods. 1 Zákona o rodine a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine. Znížil výživné zo strany navrhovateľa, teda otca mal. dieťaťa na minimálnu výšku, pretože bolo preukázané, že navrhovateľ je momentálne vo vyšetrovacej väzbe a to po dobu viac ako rok, nemá žiaden príjem. Trestná vec, pre ktorú bol navrhovateľ vzatý do väzby, nie je doposiaľ právoplatne skončená, nemožno teda konštatovať, že zníženie príjmov navrhovateľa, resp. to, že je momentálne bez príjmu, je zapríčinené jeho konaním.

Bolo preukázané, že spoločnosť, v ktorej bol navrhovateľ jediným spoločníkom a konateľom, bola zrušená zlúčením s inou spoločnosťou z dôvodu straty jej príjmov. Nedošlo k vyplateniu žiadneho vyrovnávacieho podielu pri splynutí spoločnosti z dôvodu, že nastupujúca spoločnosť prebrala dlhy zanikajúcej spoločnosti. Príjem, ktorý uvádzal v rozvodovom konaní vo výške 600 - 800 eur mal len v mesiaci, v ktorom spoločnosť vykázala zisk. Zároveň bolo preukázané, že byt, v ktorom navrhovateľ býval, pred jeho vzatím do väzby, nebol v jeho vlastníctve. Z dôvodu väzobného stíhania navrhovateľa je zrejmé, že si momentálne nemôže zabezpečiť žiaden príjem, z ktorého by mohol platiť vyššie ako minimálne výživné na mal. dieťa. Rovnako ani iným spôsobom momentálne nemôže zabezpečovať starostlivosť o dieťa. Súd vzhľadom na takéto aktuálne majetkové a príjmové pomery navrhovateľa vyhovel jeho návrhu a znížil výživné na mal. syna na minimálnu výšku. Súčasne zamietol jeho návrh v prevyšujúcej časti, a to zníženie výživného od podania návrhu vzhľadom na to, že zo zákonnej úpravy vyplýva, že spotrebované výživné sa nevracia a o znížení výživného súd rozhodol od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka mal. dieťaťa. Tvrdila, že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvého stupňa odôvodnil zníženie výživného na mal. Marcusa zásadou prezumpcie neviny uplatňovanej v trestnom konaní. Uvedená zásada súvisí s otázkou posúdenia viny obvineného za spáchaný trestný čin. Samotná väzba a jej výkon je skutočnosťou, ktorú si obvinený zapríčinil vlastným konaním. Prvostupňový súd pri konštatovaní, že otec mal. dieťaťa je naďalej väzobne stíhaný, však nevzal do úvahy to, že do väzby sa dostal vlastným zapríčinením. Vzatie do väzby pre úmyselný trestný čin je dôsledkom zavineného konania a správania sa otca mal. S., ktorý nemôže byť na ujmu výživy mal. dieťaťa. Teda nie je rozhodujúca otázka viny či neviny otca mal. dieťaťa za trestný čin, ale iba samotná väzba, ktorú si otec privodil výlučne svojim konaním. To, že otec nemá žiaden príjem a zároveň nemôže zabezpečovať starostlivosť o dieťa, sú len dôsledkami konania otca maloletého, ktorý si vlastným pričinením zaviniel väzobné stíhanie. Dôvod, pre ktorý prvostupňový súd znížil výživné, je neakceptovateľný, pretože preniesol zodpovednosť za konanie otca na maloletého.

Ďalej namietala, že prvostupňový súd zohľadnil aj okolnosť straty príjmu otca zo spoločnosti tým, že ani nedošlo k vyplateniu vyrovnávacieho podielu. Pri zlúčení spoločnosti otca mal. dieťaťa išlo o bezodplatný prevod obchodného podielu z dôvodu existencie dlhov na splácanie leasingu, ktoré mali byť uhradené nástupníckou spoločnosťou. Bezodplatným prevodom obchodného podielu sa otec dieťaťa vzdal minimálne jednotlivých majetkových práv, ktoré tvoria súčasť obchodného podielu. Napr. právo na vyplatenie podielu na zisku, právo na vyplatenie vyrovnávacieho podielu, právo na vyplatenie podielu na likvidačnom zostatku.

Rôzne formy úverov, pôžičiek, náhrady škody, teda pasíva, ktoré by existovali pri komplexnom posúdení majetkových pomerov otca mal. dieťaťa je potrebné vyhodnotiť tak, že je potrebné vychádzať z priority vyživovacej povinnosti podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine.

Prvostupňový súd však mal za takýchto okolností aplikovať ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine a predpokladať výšku priemerného mesačného príjmu otca na mal. dieťa vo výške 20 násobku sumy životného minima.

Matka mal. dieťaťa ďalej namietala, že v pôvodnom konaní pod sp. zn. 24P 283/2013 mal súd preukázané, že otec mal. S. podniká v oblasti stavebníctva s priemerným mesačným príjmom od 600 - 800 eur. Preto bolo určené výživné vo výške 150 eur mesačne. Tieto pomery mal prvostupňový súd porovnať s novými pomermi, ktoré nastali po právoplatnosti rozvodového rozsudku.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní nevychádzal z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine a nevyhodnotil princíp potenciality príjmov, ktorý je inštitútom výrazne ochraňujúcim záujmy oprávneného. Tento princíp umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. V takom prípade súd musí vychádzať pri určovaní výšky výživného z potencialného príjmu povinného otca, teda z príjmu, ktorý by povinný dosahoval v prípade, že by riadne pracoval. Vzatie otca mal. dieťaťa do väzby a následné bezodplatné zlúčenie spoločnosti

možno v zmysle princípu potenciality považovať za vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu.

Preto s poukazom na ust. § 78 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine nie je možné vyhodnotiť na strane otca mal. dieťaťa zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, pretože túto zmenu si privodil vlastným zavineným konaním a subjektívnym rozhodnutím. L'ahkovážny a špekulatívny prístup otca k plneniu vyživovacej povinnosti nemožno pričítať na ťarchu mal. dieťaťa. Preto žiadala, aby rozsudok súdu prvého stupňa bol zmenený, alternatívne aby bol zrušený a aby vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu matky mal. dieťaťa sa písomne vyjadril kolízny opatrovník mal. dieťaťa. Vo svojom vyjadrení uviedol, že zníženie výživného zo strany otca na mal. S. nie je v záujme mal. dieťaťa. Otec mal. dieťaťa je vo väzbe, čo má priamy dopad na jeho zárobkové možnosti a schopnosti. Preto žiadali, aby výživné určené prvostupňovým súdom bolo zvýšené.

K odvolaniu sa otec mal. dieťaťa písomne nevyjadril.

Odvolačný súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., vo veci nariadil podľa § 214 ods. 1, 2 O.s.p. pojednávanie. Odvolačný súd zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku nie je správne a preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Odvolačný súd zistil, že v prejednávanej veci prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, navyiac bolo potrebné doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov, čo bolo v súlade s ust. § 213 ods. 3, 5, 6 O.s.p. odvolačný súd zistil, že posledná úprava výživného na mal. S. E., nar. XX.X.XXXX bola rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 24P 283/2013-44 zo dňa 14.2.2014. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 10.3.2014. V tomto rozsudku bolo manželstvo rodičov mal. S. E. rozvedené. Dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bolo stanovené výživné vo výške 150 eur mesačne. Zároveň bol upravený styk otca s mal. dieťaťom a bolo rozhodnuté o trovách konania a súdnom poplatku.

Z obsahu rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že v tom čase mal. S. mal jeden rok aj 9 mesiacov. V tom čase matka mal. dieťaťa externe študovala na vysokej škole, kde bol predpoklad jej ukončenia v roku 2016, za ktorú vysokú školu ročne uhrádzala 990 eur. Bola na materskej dovolenke, žila v byte rodičov, bola nemajetná a náklady na bývanie jej hradili rodičia. Za obdobie roku 2013 mesačne matka mal. dieťaťa dostávala rodičovský príspevok + rodinné prídavky, ktoré spolu predstavovali sumu 220 eur. V tom čase matka mal. dieťaťa na dieťa hradila len poistku 20 eur.

V tom čase otec mal. dieťaťa tak, ako to sám vyhlásil pred prvostupňovým súdom, mal príjem od 600 - 800 eur a bol konateľom spoločnosti Solution + s.r.o., ktorá sa zaoberala stavebnou činnosťou a za rok 2012 podľa potvrdenia, ktoré sa nachádza v rozvodovom spise nepodal daňové priznanie fyzických osôb.

Pred odvolacím súdom zástupca otca mal. dieťaťa spochybňoval správnosť určenia výšky príjmu otca mal. dieťaťa v rozvodovom konaní, spochybňoval podmienky za ktorých bolo v tom čase určené výživné. Odvolačný súd však musí vo vzťahu k týmto námietkam uviesť, že nie je v kompetencii žiadneho súdu preskúmať právoplatné rozhodnutie súdu a zisťovať, či výšku výživného prvostupňový súd určil vzhľadom na vtedy zistené pomery účastníkov konania a mal. dieťaťa správne. Pre súd v súvislosti so zmenou výživného je vždy záväzná, ako v predchádzajúcom rozhodnutí súd o výške výživného rozhodol. Pre nové rozhodnutie môže len porovnať zmenu pomerov od predchádzajúceho obdobia do súčasnej doby, nie vyhodnocovať predchádzajúce skutkové zistenia ohľadom pomerov účastníkov konania v súvislosti s určením výšky výživného.

V tom istom čase ako prebiehalo rozvodové konanie, prebiehalo konanie na návrh matky mal. dieťaťa, v ktorom žiadala, aby súd rozhodol o úprave rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu na čas do rozvodu. V tom čase bol vyhlásený rozsudok č.k. 27P 376/2013-29 zo dňa 14.2.2014, kde mal. S. bol zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá bola oprávnená a povinná mal. dieťa zastupovať a

spravovať jeho majetok, bolo určené výživné zo strany otca na mal. S. vo výške 150 eur od 1.9.2013 a bolo rozhodnuté o dlžnom výživnom, o styku otca s dieťaťom a o trovách konania. Proti tomuto rozsudku účastníci konania sa vzdali práva podať opravný prostriedok, preto rozsudok má náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 3 O.s.p. Z obsahu spisu súdu prvého stupňa však vyplýva, že pomery mal. dieťaťa v čase vyhlásenia tohto rozsudku upravujúceho pomery dieťaťa na čas do rozvodu vzhľadom na časovú súvislosť sú úplne totožné s pomermi, ktoré boli zistené v rozsudku 24P 283/2013-44 o rozvode manželstva a úprave práv a povinností k mal. dieťaťu.

Návrhom, ktorý došiel prvostupňovému súdu dňa 24.7.2014 otec mal. dieťaťa požiadal o zníženie výživného zo sumy 150 eur na sumu 29,60 eur od podania návrhu. V priebehu konania upravil svoj návrh tak, že chcel znížiť výživné na sumu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené a neploleté dieťa. Prvým rozsudkom Okresný súd Prešov pod č.k. 30P 203/2014-101 zo dňa 24.6.2015 znížil výživné zo strany otca na mal. S. zo sumy 150 eur na sumu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené a neploleté dieťa podľa osobitného zákona počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh bol zamietnutý. Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie zo strany matky mal. dieťaťa. Odvolací Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 17CoP/18/2015-112 zo dňa 17.9.2015 zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 30P 203/2014-95 zo dňa 18.5.2015 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 30P 203/2014-101 zo dňa 24.6.2015 okrem výroku, ktorým bol v prevyšujúcej časti návrh zamietnutý a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Z uvedeného preto vyplýva, že bol právoplatne zamietnutý návrh otca na zníženie výživného na čas od podania návrhu do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Predmetom konania pred súdom prvého stupňa ako aj predmetom odvolacieho konania je už len zníženie výživného na 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa osobitného zákona počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Odvolací súd zistil, že matka mal. dieťaťa aj naďalej po podaní návrhu poberala rodičovský príspevok a rodinné prídavky. V mesiacoch marec až jún 2014 pracovala v školskom klube na Základnej škole Šmeralovej v Prešove s mesačným príjmom 320 - 350 eur. Aj naďalej žije spolu so synom, presťahovala sa však z bytu svojich rodičov, za byt dáva nájomné 120,- eur a na podporu od svojich rodičov dostáva 150,- eur. Z toho, čo odvolací súd zistil pri výsluchu matky mal. dieťaťa, že od septembra 2015 pracuje ako obchodná zástupkyňa, jej príjem mesačne predstavuje 450,- eur čistého. Po tom, čo začala pracovať s pracovným pomerom na dobu neurčitú, mohla si v banke zobrať hypotekárny úver vo výške 30.000,- eur, za ktoré finančné prostriedky si kúpila 1-izbový byt, v ktorom predtým dlhodobejšie bývala. Mesačne za tento úver platí splátku 137,- eur.

Matka mal. dieťaťa hradí všetky výdavky v súvislosti s mal. S., pretože otec mal. dieťaťa jej na výživu riadne neprispieva, dokonca neuhradil ani dlžné výživné určené v rozsudku o úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu. Po rozvode na výživu dieťaťa dostala od otca len sumu 150,- eur ako prvé výživné, nič viac. V súčasnej dobe mal. dieťa navštevuje materskú školu, kde mu platí príspevok 15,- eur mesačne, stravu 26,- eur mesačne, dieťaťu platí životnú poisťku 25,- eur. Z obsahu spisu vyplýva, že mu hradí aj úrazové poistenie. Navyiac, matka uviedla, že dieťa má záujem o rôzne aktivity, v súčasnej dobe mu uhrádza plavecký kurz vo výške 65,- eur mesačne. Má výdavky na stravu a všetky ďalšie potreby dieťaťa, ktoré rastú vekom.

Otec mal. dieťaťa od 01.03.2014 sa nachádza vo väzbe, pretože je podozrivý zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu otca mal. dieťaťa, tento je sústavne vo väzbe, otec nie je schopný platiť výživné na mal. dieťa a preto sú iné mechanizmy podľa jeho názoru, ktoré vyplývajú zo Zákona o rodine, aby bola vyživovacia povinnosť na dieťa uhradená, napr. od starých rodičov. Uviedol, že väzba u otca trvá z dôvodu, že mu hrozí vysoký trest. Už v čase rozvodového konania spoločnosť, ktorá pôsobila v stavbárstve, sa nachádzala v druhej platobnej neschopnosti. Preto bola táto spoločnosť predaná s tým, že nastupujúca spoločnosť mala uhradiť všetky dlhy.

Odvolací súd ďalej zistil, že spoločnosť Solution +, s.r.o., daňové priznanie za r. 2013 nepodala, pri prevode tejto spoločnosti k vyplateniu vyrovnávacieho podielu nedošlo a v tejto spoločnosti otec mal. dieťaťa pôsobil nielen ako jediný spoločník, ale aj ako štatutárny orgán - konateľ. Spoločnosť Solution

+, s.r.o., zanikla v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou Royal Gold, s.r.o., Košice k 08.05.2014, ako to vyplýva z výpisu z Obchodného registra a spoločnosť bola zrušená podľa § 68 ods. 3 písm. b/ Obchodného zákonníka.

Podľa účtovnej závierky a výkazu ziskov a strát tejto spoločnosti ku koncu r. 2012 spoločnosť mala záporné čísla výsledku hospodárenia (-15.634,- eur).

So znížením výživného na mal. S. nesúhlasil ani kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Prešove, ktorý navrhol, aby odvolaniu otca nebolo vyhovené. Odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa však nepodal.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že pri zmene výšky výživného vždy je potrebné prihliadať na stav, ktorý existuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Nie je možné prihliadať na skutočnosti, ktoré nastanú alebo ktoré možno očakávať po vyhlásení rozhodnutia. V dôsledku rôznych okolností sa však reálne podmienky postupom času spravidla odlišujú od skutkových podmienok, z ktorých rozhodnutie súdu vychádzalo. Ust. § 78 Zákona o rodine umožňuje preklenúť zásadu nezmeniteľnosti rozsudku vtedy, ak novozistený skutkový stav sa odchýli od podmienok daných pri rozhodnutí v predchádzajúcom období. K zmene pomerov tak môže dôjsť na strane oprávneného, povinného alebo na strane oboch súčasne. Táto zmena môže mať charakter subjektívny alebo objektívny, nie je vylúčené, aby sa zmena pomerov posúdila s dobrými mravmi.

K zmene rozhodnutia o výživnom môže dôjsť v prípade, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru. Je potrebné pritom prihliadať na všetky okolnosti odôvodňujúce zmenu výšky výživného, avšak prioritne dôvodom na zmenu výšky výživného sú pomery účastníka konania, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavujú v jeho majetkovej sfére a v jeho pomeroch oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu. Táto zmena pomerov a intenzita zmeny pomerov sa zisťuje porovnaním predchádzajúceho rozhodnutia a pomerov z predchádzajúceho rozhodnutia s aktuálnym skutkovým stavom.

Zo spisového materiálu vyplýva, že otec mal. dieťaťa žiadal znížiť výživné na mal. S. preto, že stratil možnosť vykonávať podnikateľskú činnosť vzatím do väzby dňa 01.03.2014, ako ďalší dôvod uviedol zánik konateľstva v spoločnosti Solution +, s.r.o., dňa 28.04.2014, kde táto spoločnosť splynula s Royal Gold, s.r.o., a z dôvodu, že je bezmajetný, resp. nemá príjem. Teda otec mal. dieťaťa tvrdí, že na jeho strane došlo k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú aplikujúc ust. § 78 Zákona o rodine zníženie výživného na minimálnu sumu.

Odvolací súd zistil, že matka mal. dieťaťa sa riadne zamestnala od septembra 2015 a dostáva plat vo výške 450,- eur mesačne. Zabezpečila si pravidelný príjem, ktorý jej umožnil zobrať si hypotekárny úver, z ktorého pre seba a mal. dieťa zabezpečila bývanie. Okrem bežných potrieb dieťaťa, ktoré, samozrejme, postupom času rastú zabezpečuje aj jeho školské a mimoškolské aktivity a aj svoje potreby. Navyše spláca hypotekárny úver. Snaží sa svojou činnosťou čo najkvalitnejšie zabezpečiť všetky potreby dieťaťa. Na jej strane odvolací súd nezistil zmenu pomerov závažnejšieho charakteru, pretože táto

zmena pomerov je ovplyvňovaná nielen tým, že nastúpila do práce, ale na druhej strane zabezpečením bývania pre dieťa.

Je notoricky známe, že dieťa postupom času ako rastie a vyvíja sa nielen telesne ale aj duševne, má čím ďalej tým väčšie nároky na uspokojenie svojich potrieb. Tu je potrebné zohľadniť bez akéhokoľvek pochybenia, že dieťa potrebuje sústavne väčšie oblečenie, kvalitnejšiu, pestrejšiu a výdatnejšiu stravu, potrebuje zabezpečiť všetky školské výdavky, aj keď len ide o výdavky v súvislosti s návštevou materskej školy, má potreby v súvislosti s uspokojovaním jeho záujmov, záľub. Všetko toto sa snaží matka buď svojou osobnou účasťou, ale aj finančnou úhradou uspokojovať.

Teda na strane dieťaťa potreby rastú a od posledného rozhodnutia súdu o výživnom sa samozrejme zvýšili.

Vo vzťahu k otcovi mal. dieťaťa došlo k zmene pomerov, keď v rozvodovom konaní potvrdil existenciu svojho príjmu už v čase, kedy jeho spoločnosť sa mala nachádzať v druhej platobnej neschopnosti, teda v čase, keď mala záporné hospodárske výsledky vo výške 600 - 800 eur mesačne. Tento príjem otec mal. dieťaťa deklaroval a takýto príjem sa bral do úvahy pri stanovovaní výšky výživného 150,- eur mesačne nielen v rozvode rozsudku, ale aj v rozsudku na čas do rozvodu, ktorý rozsudok bol vyhlásený v časovom tom istom období pri skúmaní toho istého obdobia rozhodujúceho pre posúdenie výšky výživného, kedy otec sa dokonca vzdal práva podať opravný prostriedok. Takže od týchto pomerov bez ohľadu na to, v akej hospodárskej kondícii bola jeho spoločnosť, sa odvíja skúmanie zmeny pomerov na strane otca mal. dieťaťa v súčasnej dobe. Otec mal. dieťaťa v súčasnej dobe sa nachádza od 01.03.2014 vo väzbe. Taktiež koncom apríla 2014 previedol všetky svoje konateľské práva a práva spoločníka na inú spoločnosť. U otca došlo k zmene pomerov, ktoré vykazujú známky závažnejšieho charakteru.

Ust. § 62 Zákona o rodine vrátane čl. 32 ods. 4 listiny garantuje právo rodičov vychovávať svoje deti a na druhej strane garantuje právo deťom na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Toto právo v sebe zahŕňa okrem iného aj zabezpečenie zo strany rodičov všetkých podmienok materiálnej aj nemateriálnej povahy na tom, aby sa dieťa mohlo riadne rozvíjať.

Otec mal. dieťaťa v súčasnej dobe zákonným spôsobom má obmedzené právo zabezpečovať potreby dieťaťa nemateriálnej povahy. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tieto sa realizujú prostredníctvom plnenia si vyživovacej povinnosti. Tu je potrebné prihliadnuť na osobnú celodennú starostlivosť matky mal. dieťaťa o dieťa, ktorej sa otec v súčasnej dobe nezúčastňuje. Podiel, akým sa podieľa matka na osobnej starostlivosti o dieťa musí byť ekvivalentne vyhodnotený finančným vyjadrením vyživovacej povinnosti zo strany druhého rodiča.

Otec mal. dieťaťa za normálnych okolností mal bežný príjem od 600 - 800 eur, bol podnikateľom, konateľom a vlastníkom spoločnosti, teda svojim konaním zabezpečoval si príjem, z ktorého platil výživné vo výške 150,- eur mesačne. Konaním, ktoré má úmyselný charakter sa však dňa 01.03.2014 dopustil spáchania pokusu obzvlášť závažného zločinu vraždy, pre ktorý čin je v súčasnej dobe vo väzbe. Teda svojim neuváženým a úmyselným konaním spôsobil, že bola na neho uvalená zo zákonných dôvodov väzba, čím sa zbavil objektívnej možnosti plniť si vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu. Toto jeho konanie nie je možné pričítať na ťarchu dieťaťa, pretože priznanie výhody zmeny pomerov na strane otca mal. dieťaťa pre vzatie do väzby by bolo v rozpore s dobrými mravmi pri určovaní zmeny pomerov a pri uvažovaní o zmene výšky výživného by rozhodnutie bolo v neprospech mal. dieťaťa. Nesledovalo by najlepší záujem dieťaťa. Dieťa nemôže byť sankcionované za neuvážené správanie svojho rodiča znížením výživného. Takto znížené výživné preto, že otec mal. dieťaťa sa nesprával obozretné, čím sa zbavil možnosti aktívne sa zúčastňovať na výchove dieťaťa, ale aj zabezpečovať potreby dieťaťa a preniesol túto svoju rodičovskú povinnosť ako bremeno na druhého z rodičov, nie je morálne. Preto nie je možné za týchto okolností, ktoré nastali na strane otca mal. dieťaťa už s poukazom na to, že ide o úmyselný trestný čin, pre ktorý existujú dôvody väzby vyplývajúce zo zákona (bez ohľadu na to, aké zákonné dôvody väzby existovali) vyhodnotiť v neprospech dieťaťa a v prospech otca mal. dieťaťa.

Pokiaľ sa týka spoločnosti Solution +. s.r.o., tú odvolací súd vyhodnocuje opäť túto skutočnosť v neprospech otca mal. dieťaťa, pretože otec sa svojim konaním vzdal sa majetkového prospechu bez dôležitejšieho dôvodu. Ide o ľahkovážny prístup zo strany otca k plneniu si svojej zákonnej vyživovacej

povinnosti. Za riadneho chodu udalostí, ak by aj spoločnosť bola s hospodárskym výsledkom v negatívnych číslach, v minulosti v rozvodovom konaní bolo zistené, že predsa len táto spoločnosť má určitý potenciál zabezpečiť otcovi dieťaťa určitý, aj keď nie nadštandardný, ale pravidelný príjem, čo nakoniec sám deklaroval, vo výške 600 - 800 eur mesačne. Teda akékoľvek zbavenie sa tejto spoločnosti, dokonca bez akejkoľvek náhrady, pri charaktere podnikateľskej činnosti, svedčí o tom, že otec k svojim majetkovým pomerom nepristupoval dostatočne zodpovedne, resp. aspoň tak, aby bolo možné z príjmu z chodu tejto spoločnosti zabezpečiť výživné na mal. S..

Vzhľadom na tvrdenú zmenu pomerov na strane otca mal. S., ktorá zo strany odvolacieho súdu nebola posúdená ako objektívna spôsobilá privodiť zníženie, resp. zmenu výšky výživného podľa § 78 Zákona o rodine, odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietol (§ 220 O.s.p.).

Výrok o čiastočnom zamietnutí návrhu otca mal. dieťaťa je výrokom, ktorý je nadbytočný, pretože právoplatne o tomto nároku bolo už rozhodnuté v predchádzajúcom rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý odvolacím súdom zrušený nebol.

O trovách celého konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Toto platí aj pre účely odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.